

blaria un talismán d'impunitat, causen arreu morts i ferits, ensangrentant miserablement els carrers de la ciutat.

Octava batallada.

Atracos i robos a ma armada a la llum del dia o a la llum d'algún astre funest; per exemple, un estel amb cua; pero amb molta cua.

Novena batallada.

Gestions filles de la millor bona fé per a donar un cop de gracia a una de les organitzacions seculares de l'agricultura catalana: transformació de la rabassa morta en agricultura morta.

Décima batallada.

Responsabilitats a tort i a dret en tots els estaments.

Onsava batallada. Aquesta fa un só molt esquerdat.

Aument progressiu del déficit nacional.

Dotsava batallada. Aquesta, en canvi, dringa molt bé segons per a qui, si be atueix de debó al pobre contribuient.

Campanya del Marroc, honra i riquesa d'Espanya. Qualsevol la creuria una nova América.

Tretsava batallada. Per el soroll estrany i ingrát que fá aquesta campana, se sembla més al pim, pam, pum inofensiu d'un castell de focs artificials amb apoteosis enigmática que a altre cosa.

Batallades per l'estil se'n podrien donar encara moltes més; pero al brandar pesos tant feixucs cansa de debó, capola els braços i les mans s'embutllofen. Reposarem, doncs, quelcom per ara de tasca tant ingrata com dolorosa pero tant indispensable, sobre tot en els moments actuals, i acabarem per avui modificant l'expressió d'un concepte.

Al trobarnos en un período electoral, aquest s'anuncia amb gran bombo i per tots els mitjans imaginables baix la forma invariable de: «Eleccions de diputat a Corts». «Candidat: Don Fulano de Tal», quan, en el meu entendre, s'hauria de dir: «Concurs de consciencia ciutadana. Candidat: La sobirana voluntat del poble conscient». Aleshores se apreciaria la cosa tal com deuria esser i tal com deuria fer-se, evitant-se aixís tot aquell caos de mentides i de trapelleries que la desvirtuen totalment en benefici exclusiu de quatre vividors.

Essent agricultors una gran part dels electors d'aquest districte, bó serà ferlos-hi avinent que, si no recordo mal, me sembla haber llegit en algún diari, com el govern lliberal (?) que fruim, tingués el propósit de reforçar els ingresos (aquets pobres pateixen una anèmia crónica que sols s'encomana al contribuient) comptant amb nous recàrrecs sobe l'agricultura. Si aixó resultés cert, lo que no fora cap miracle, demostraria palesament l'amorosa fraternitat dels nostres governants envers ella, otorgant-li aixís tota aquella protecció nacional de la que tant necessitada está en moments en que llurs productes difícilment troben colocació o renumeradors. Caldria, doncs, que en aquests moments de vida ó mort per a vosaltres, sapigüeu obrar amb con-

ciencia al ensems que amb sentit comú. Si aixís ho feu, enaltireu més i més el nom honrós de pagés, símbol de la riquesa de la terra nadiua i força inicial per el resorgiment de Catalunya; però si obreu inconscients o per egoismes personals, negatius i mal entesos, o be encare per no sapigüer deslliurar-se de presions contraproduentes, aleshores l'honrós nom de pagés se convertirà en un mot irónic i despreciatiu.

Per a la bona guia dels nostres actes, tinguem ben presents dues grans veritats infalibles i, com a tal, irrefutables, per ser extrems del gran i únic *Llibre dels Evangelis*. La una diu: «No sols de pa viu l'home», i l'altre afegeix: «Guardeu-vos dels falsos profetes que venen a vosaltres vestits d'ovelles i de dins son llops robadors.

Per a els seus fruits els coneixereu».

¡Ciudadans! (notis que no dic electors). Feu que'n el proper concurs de consciencia ciutadana surti aquesta victoriosa en tota la linea, emportant-se la copa de l'legítims reivindicacions perque ens endolci quelcom la de l'amargura, ja casi apurada.

Si de tal modo obrem, serem dignes fills de la terra catalana; i prenent exemple de les paraules amb que tanca l'hermós *Llibre de la Patria* l'eminent escriptor E. Piu i Soler, diem:

Enlaire les consciencies. Alabat sia Deu i ¡Visca Catalunya!

F. W.

VALLEA: Si no vols que els teus fills vagin a morir a l'Àfrica, i que s'escolin els teus cabals per la guerra del Marroc, vota a qui a tot hora ha d'oposar-s'hi, en

Josep M.ª Trias de Bes

DE BADALONA

Homenatge a Mn. Josep M.ª Homs

En la ciutat de Badalona va fer-se el dia 10 del corrent Agost un homenatge a nostre bon amic Mossen Homs, organitzat pels «Pomells de Joventut» de la mateixa ciutat amb motiu d'haver sigut l'homenatjat el primer Conseller dels anomenats «Pomells».

La festa va celebrar-se en el espaiós local del «Cine Nou», a les nou de la vetlla, el qual s'omplena d'admiradors de l'obra portada a cap per Mn. Homs durant el temps en que estigué entre els badalonins en compliment del seu sagrat ministeri.

La primera part del programa aná a càrrec de l'«Esbart de Dançaires» i en la segona part després de recitades algunes poesies pels pomellistes, es feu entrega d'un artístic pergami recordatori, verdadera obra d'art per la seva valua, al homenatjat Mn. Homs. fent el discurs d'ofrena l'actual Conseller Mn. Jaume Santacana.

A continuació el nostre diputat En Josep M.ª Trias de Bes, pronunciá un bell discurs, enaltin l'obra cristiana i patrióti-ca alhora dels «Pomells de Joventut». Durant el seu magnífic parlament s'aplaudí fortament al Sr. Trias, rebent al final una veritable ovació.

Amb gran emoció parla Mn. Homs, regraciant l'homenatge i fent ressaltar en son discurs que'n tot lo que havia fet amb els «Pomells», era mirant per lo que pertoca al seu ministeri sacerdotal, en quin ministeri encare que primer va encaminat al foment de la Fé, pero que no per aixó deu deixar de fer Patria. Encoratjá als Pomellistes a seguir llur tasca sens arreu-llir-se davant dels seus enemics, que'ls tenen i els tindran, però que son al ensems, els enemics de la Fé o be'els enemics de la Patria.

Molts aplausos se li tributaren durant el seu hermós discurs siguent al final ovacionat.

La tercera part aná a càrrec del benemérit «Orfeó Badaloní» el qual executá varies cançons populars catalanes, acabant tant simpática festa amb el cant, pels pomellistes, del «Himne dels pomells». A més de les autoritats hi assistiren comissions del «Centre Tradicionalista» «Círcol Católic» «Centre Regionalista» etz., sortint-ne tot-hom molt complacents i Mn. Homs felicitudíssim.

Des d'aquestes columnes enviem també al caríssim amic Mossen Homs la nostra felicitació sincera i entusiasta per tant merescut homenatge.

La gestió del Govern al Marroc

Segons nota oficial publicada pels periódics el dimarts de la proopassada setmana, hi han actualment uns 4.000 malalts a les tropes d'Àfrica.

Desde el 29 d'Abril es compten més de 2 000 baixes al Marroc.

Les tropes continuen allí obeint les ordres del Ministre d'Estat sense avençar, ni retirant-les, exposades a tot-hora als atacs dels riferenys.

A quí deus votar doncs?

A qui aspira a ésser diputat governamental o a qui ha de protestar i oposar-s'hi an aquest estat actual trágic?